

og når Shirov bliver for vild, kan Sort endda vinde.

Jeg havde faktisk allerede haft problemet én gang i turneringen, mod William Watson, Der kom jeg i en akavet stilling, men det var let at forbedre. Jeg besluttede mig, i strid med al sund fornuft, til at gentage varianten:

3... e6 4. 0-0 Sge7 5. Sc3

Han følger Watson! Jeg regnede egentlig både c3 og Te1 for vanskeligere problemer.

5... Sd4 6. Sxd4 cxd4 7. Se2 a6!

Forbedringen. Mod Watson spillede jeg 7... Db6? 8. a4 a6 9. Ld3 Sc6 10. c3 Le7, og efter 11.a5! kunne jeg ikke lide resultatet af åbningen.

8. La4 Sc6 9. d3 Lc5 10. f4 d5!?

Uden en smule optimisme vinder man ikke, uanset farven på ens brikker. Jeg over beviste mig selv om, at efter 11. Sg3 f5!/? 12. exf5 exf5 13. Te1† Kf7 14. Sf1 ville det tage Hvids Sb1 seks træk at nå det gode felt f3. Seks træk i træk i stedet for to! Nu senere er jeg ikke rigtig sikker på, hvad sort kan bruge de vundne tempi til. Men uden at tale om telepati kan man slå fast, at den slags overbevisninger ofte har en god virkning på modstanderen!

11. Kh1 b5 12. Lb3 dxe4 13. dxe4 Sa5 14. f5 Sxb3 15. axb3 e5 16. Sg1 f6!/?

Mere af samme skuffe! Jeg er nemlig begyndt at fornemme, at min modstander er nervøs. Man kunne måske få ideen f5-f6. Man burde vel nu give skakken på h5, men tabet af rokaden er ikke rigtig nogen katastrofe. Måske står tårnet godt på h8 i forbindelse med et eller andet modangreb med g6...

17. Ld2 Dd7 18. Sh3 Lb7 19. Sf2 0-0 En vanskelig beslutning, og det er næsten umuligt at sige, om den er rigtig! Den lange rokade tror jeg ikke rigtig på, men 19... Tc8 kan der næsten ikke rejses nogen indvendinger imod. Eller kan der? I nogle tilfælde står tårnet godt på a8, og Tfc8 og Lf8 er meget harmonisk og økonomisk.

20. De2??

Herefter kommer Hvid for sent alle

steder. Den eneste chance var 20. b4 med ideen Ta3. Under efteranalysen eller 'the post mortem' så vi på 20 b4 Ld6 21. Ta3 Tfc8 22. Th3 Df7 23. Th4!/? Tc7 24. Sd3 Tac8 25. Se1 og blev enige om, at det var uklart. Og at 23... Tc4 måske var bedre. 23... Dc4!/? tænkte vi ikke på, Sådan er disse Post Mortens, der desværre i mange tilfælde danner grundlaget for alskens skrivelser.

I alle tilfælde: dette er det punkt, hvor dette parti kan bruges som instruktionsmateriale. Det er ikke spørgsmålet om at tabe et tempo! Det ene tempo bliver til tre eller ti eller tusind tempi. Toget er nemlig kørt.

20... Tfc8 21. c4

Heller ikke godt, men 21. b4 Lf8 er meget gunstig for Sort. Det ville jeg sandsynligvis have spillet, det var, hvad jeg angav straks efter partiet. Men 21. b4 Lb6 er også stærkt. En fingeranalyse går videre med 22. Tfc1 Tc4 23. Ta3 Tac8 24. Th3 Txc2 25. Txc2 Txc2 26. Dh5. Hvis 26... Txd2 ikke er helt klart, så er der 26... h6 (27. Lxh6 Txf2), og 26... Df7 må også vinde.

„Dette“

„Hvis din modstander er i gang med en dårlig plan, skal du ikke gøre noget for at forhindre den!“

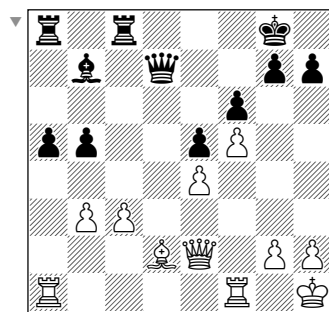
21... dxc3 22. bxc3 Lxf2!

Spørgsmålet er nemlig ikke, hvad der byttes, men hvad der bliver tilbage. (Tarrasch og mange andre).

23. Txf2 a5!

En 'multi'. (Et træk med flere formål). Bonden er på vej til a1, og undervejs bliver der måske lejlighed til at se nøje på feltet c4. Hvad der er blevet tilbage er nemlig en kæmpeløber på b7 mod en elendig løber på d2. Og det er lidt svært at hvids modchancer. Et forsøg kunne være 24. g4, men efter 24... a4! 25. bxa4 Txa4 23. Txa4 bxa4 26. g5 Dc6 vinder Sort, og 25... Tc4! er endnu bedre.

24. Tff1

24... Td8!

For finsmagerne! Ingen betvivler, at 24... a4 havde vundet, og det er muligvis det næstbedste træk. Men det aldeles ikke mystiske tårntræk, hvad med det. Ikke bare tager Sort den eneste åbne linie. Han truer løberen på d2! Denne elendige løber er ikke blot passiv, den skal passes på og beskyttes. Flytte kan den dårligt. 25. Le3 Lxe4; 25. Le1 Dd3; 25. Lc1 Dc6 eller Dd3. Mod 25. Tfd1 enten Dd3 eller Dc6; eller 25. Tad1 Dc6 26. Tfe1 a4. Eller for den sags skyld 25. Tad1 Dd3 26. Tfe1 Dxe2 eller Dc2. 25. Ta2 a4! 26. bxa4 Txa4! 27. Txa4 bxa4 28. Lc1 Dd3

Her opgav Hvid! e4 falder, og rent bortset fra den svage c-bonde er der 'kandidater' på f5 og g2. Jeg er ikke sikker på, om min modstander havde planlagt en hævnskak på a2 og afsted, da han så svaret Ld5!

Men hvilket sceneskifte ved 20. træk! Dertil var partiet et eksempel på, hvor svært det er at spille skak. Men de få resterende træk kunne have givet den i københavnske skakkredse for hundrede år siden berømte kursusbestyrer Nehm anledning til at servere sin yndlingspåstand: – Skakspillet har kun én fejl. Det er for let!

Det næste parti byder fra træk nummer to på et forsøg på at gøre det svært. Det lykkedes. I den grad, at jeg heller ikke begreb, hvad der foregik. Det spilledes i 1. runde af en Open i Buenos Aires 1986, og vi kan godt lige nævne betænkningstiden: To timer til 40 træk, en time mere til resten.